

var gået noget tid, var vi så rigtig mange, der sagde, at det var et problem, at vi kun havde to korte bemærkninger under debatten i stedet for tre, fordi enhver kan svare udenom på et spørgsmål to gange, men det er meget sværere at svare udenom tredje gang.

Men der er ikke flertal i dag for, at vi igen kan få muligheden for tre korte bemærkninger. Der var ikke sådan en forsøgsordning, hvor indskrænkningerne bortfaldt, hvis der ikke fortsat var mange, der synes, det var en god idé. Og vi har det jo fra Enhedslistens side på samme måde med det her forslag. Det er meget fint, at der bliver sagt, det er en forsøgsordning, men hvis den skal ændres, kræver det jo et flertal for at ændre den, og det kan vi jo ikke overhovedet være sikre på at der vil være.

Da man ændrede forretningsordenen for nogle år siden, indførte man også muligheden for en hurtig, aktuel debat, som det kom til at hedde på det tidspunkt. Den var så dengang ikke på 2 timer, men på 1 time. Det viste sig så, at der faktisk ikke var nogen, der syntes, det var en god idé. Det blev vældig kedeligt, og der var ikke nogen, der syntes, at de kunne bruge det til noget. Den blev så afskaffet.

Kl. 15.45

Da den blev afskaffet, skrev et enigt Udvalg for Forretningsordenen, at man så skulle have mulighed for at kunne indkalde til en forespørgsel meget hurtigt, hvis man mente, der var behov for det, hvis der var et emne, som det var væsentligt hurtigt at få diskuteret. Men når vi så kom og ville have en forespørgsel hurtigt på, kunne det ikke lade sig gøre.

Derfor er det selvfølgelig et fremskridt, at vi nu får skrevet ind i forretningsordenen, at et større mindretal har muligheden for og retten til at kræve en hasteforespørgsel. Vi er så spændte på, hvordan det kommer til at fungere, for vi er meget bange for, at den 2-timers-begrænsning, der ligger, reelt vil betyde, at man ikke kan få den livlige debat, der har været ønsket.

Så indskrænker man vores muligheder for skriftlige § 20-spørgsmål og siger, at vi så i stedet må stille dem som udvalgsspørgsmål. Det er klart en glæde for os, at det er lykkedes at komme igennem med, at man så også skal have et retskrav på at kunne stille spørgsmål i udvalgene. Men når man har det, forstår vi ikke helt formålet. Hvis der fremover bliver stillet lige så mange spørgsmål, og de bare bliver stillet som udvalgsspørgsmål i stedet for § 20-spørgsmål,

hvad er så formålet med at lave den ændring? Det er umiddelbart svært at få øje på.

Flere her har sagt, at man så kan få et hurtigt svar på sine § 20-spørgsmål, og jeg vil ikke udelukke, at det kan ske på nogle ministerområder. Men jeg vil sige, at på det ministerområde, hvor jeg selv stiller flest spørgsmål, nemlig til justitsministeren, har jeg meget svært ved at forestille mig det, fordi man stort set aldrig kan få et svar fra justitsministeren selv. Hun skal altid først ud at spørge Rigspolitichefen eller nogle andre, før hun kan give en et svar, og det vil sige, at man fremover så slet ikke vil kunne få svar fra justitsministeren på § 20-spørgsmål. De vil være henviset til at være udvalgsspørgsmål i stedet.

Vi må så prøve at vise offentligheden, at udvalgsspørgsmål kan være af lige så stor betydning som § 20-spørgsmål.

Som jeg har været inde på under de korte bemærkninger, synes jeg, det er væsentligt at notere sig, at en lang række af de sager, der har været i de senere år, som f.eks. Dan Lynge-sagen, Farumsagen, PET-sagen, TDC-sagen osv., jo i høj grad er blevet afdækket gennem spørgsmål, ikke i særlig høj grad spørgsmål til ministerens holdning, men spørgsmål til det faktuelle indhold i sagerne. I en anden sag, den om CIA-fly, har spørgsmålene jo ikke i særlig stort omfang gået til udenrigsminister og andre ministre om, hvad de mener om CIA-flyene, der bringer folk til tortur, nej, de har gået på det helt faktuelle om, hvilke fly der er landet hvornår, hvilke fly der er fløjet igennem luftrummet osv.

Fremover vil vi så ikke kunne stille dem som § 20-spørgsmål, men må stille dem som udvalgsspørgsmål i stedet, og vi må jo så se, hvordan det fungerer.

Så har vi jo fået at vide, at vi intet kan gøre for at sikre bedre svar fra ministrene. Vi må kalde dem i samråd i stedet. Vi må så se, hvor mange samråd vi så skal til at have for at få nogle svar fra ministrene. Det må vi jo så gøre brug af, når de andre muligheder bliver indskrænket.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Skal vi have anden ordfører-runde? Ja. Så går jeg ud fra, at den afvikles, inden Folketingets formand får ordet.

Helge Adam Møller (KF):

Der er en enkelt ting, som ingen har nævnt, og jeg nåede den heller ikke i mit indlæg. Grunden til, at der ikke er nogen, der har nævnt den, er sikkert, at det er en af de ting, vi ikke blev enige